

Vlaams
Parlement

ingediend op **228** (2014-2015) – Nr. 4
17 juni 2015 (2014-2015)

Tekst aangenomen door de plenaire vergadering

van het voorstel van resolutie

van Jan Van Esbroeck, Ward Kennes, Marc Hendrickx, Rik Daems,
Johan Verstreken en Karim Van Overmeire

betreffende de erkenning van de Palestijnse Staat

Documenten in het dossier:

- 228** (2014-2015) – Nr. 1: Voorstel van resolutie
– Nr. 2: Verslag
– Nr. 3: Amendementen

verzendcode: BUI

Het Vlaams Parlement,

- gelet op:
 - 1° het onvervreembare recht op zelfbeschikking, zoals bepaald in artikel 1 van het Handvest van de Verenigde Naties, in het Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten en in het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten;
 - 2° resolutie 181 (II) van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties van 29 november 1947, die het verdeelingsplan van Palestina in twee onafhankelijke staten bevat, Jeruzalem onder bestuur van de Verenigde Naties plaatst en bepaalt dat "onafhankelijke Arabische en Joodse Staten (...) zullen tot stand komen (...) niet later dan 1 oktober 1948";
 - 3° de relevante resoluties van de VN-Veiligheidsraad, waaronder resolutie 242 van 22 november 1967, die "het verwerven van gebieden door oorlog" veroordeelt en die verzoekt tot "terugtrekking van Israëlische strijdkrachten uit (...) bezette gebieden" en tot respect voor de "territoriale integriteit en politieke onafhankelijkheid" van elke staat in de regio; en resolutie 1515 van 19 november 2003, waarin de Veiligheidsraad zijn visie bevestigt van "een regio waar twee Staten, Israël en Palestina, zij aan zij leven, binnen veilige en erkende grenzen";
 - 4° resolutie 43/177 van 15 december 1988 van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties, waarin zij kennis neemt van de uitroeping van de Palestijnse Staat op 15 november 1988;
 - 5° de brieven van wederzijdse erkenning van 10 september 1993 die tussen Israël en de Palestijnse Bevrijdingsorganisatie (PLO) uitgewisseld werden, waarin de heer Yasser Arafat het recht van Israël om in vrede en veiligheid te leven erkende en waarin hij stelde dat de punten van het Palestijnse Nationale Handvest waarin Israël zijn bestaansrecht ontzegd wordt, niet werkbaar en ongeldig zijn;
- overwegende dat de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties Palestina op 21 november 2012 erkend heeft als waarnemend niet-lidstaat van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties (A/RES/67/19);
- gelet op:
 - 1° de toelating van Palestina als 195ste lid van de UNESCO (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization) op 31 oktober 2011;
 - 2° de interim-associatieovereenkomst van de Europese Unie met de Palestijnse Autoriteit en de associatieovereenkomst van de Europese Unie met Israël;
- ter herinnering aan de besluiten van de Raad Buitenlandse Zaken, met name de conclusies van november 2014 waarin wordt opgeroepen tot een alomvattende vrede – waarin een oplossing wordt gevonden voor alle eisen en tegemoet wordt gekomen aan de legitieme verwachtingen van beide partijen, onder meer omtrent veiligheid wat de Israëli's betreft en een eigen staat wat de Palestijnen betreft; met name de conclusies van 15 augustus 2014, waarin benadrukt wordt dat de EU "klaar staat om bij te dragen aan een alomvattende en duurzame oplossing die de veiligheid, het welzijn en de welvaart van zowel Palestijnen als Israëli's moet verbeteren"; met name de conclusies van december 2010, waarin de EU de staat Israël en een soevereine, onafhankelijke, democratische, aaneengesloten en levensvatbare staat Palestina zij aan zij in vrede en veiligheid wil zien leven. De legitimiteit van de staat Israël en het recht van de Palestijnen om een eigen staat tot stand te brengen, mogen nooit in twijfel worden getrokken. De EU zal geen andere wijzigingen van de grenzen van voor 1967 erkennen, ook met betrekking tot Jeruzalem, die niet door beide partijen in onderling overleg zijn vastgesteld. Via onderhandelingen moet er een manier worden gevonden om de status van Jeruzalem als toekomstige hoofdstad van twee staten op te lossen. De EU dringt aan op een overeengekomen, rechtvaardige, billijke en realistische oplossing

voor het vluchtelingenvraagstuk. Door middel van een door onderhandelingen overeengekomen regeling moeten de twee staten in vrede en veiligheid naast elkaar kunnen leven;

- gelet op:
 - 1° het recht van alle staten in de regio om in vrede binnen veilige en internationaal erkende grenzen te leven;
 - 2° de beslissing van de Belgische Regering van 9 november 2013 om het diplomatieke statuut van de Palestijnse delegatie in Brussel op te waarderen;
 - 3° de resolutie van het Europees Parlement van 17 december 2014, waarin het Europees Parlement zijn krachtige steun uitdrukt voor de tweestatenoplossing op basis van de grenzen van 1967, met Jeruzalem als hoofdstad van beide staten, waarbij de veilige staat Israël en een onafhankelijke, democratische, aangrenzende en levensvatbare staat Palestina zij aan zij leven in vrede en veiligheid op basis van het recht van zelfbeschikking en volledige eerbiediging van het internationaal recht; waarbij het Europees Parlement iedere vorm van geweld of terrorisme in de krachtigste bewoordingen veroordeelt en het standpunt herhaalt dat Israëlische nederzettingen illegaal zijn onder internationaal recht en van oordeel is dat de Europese Unie haar verantwoordelijkheid moet nemen en een daadwerkelijk faciliterende rol in het vredesproces in het Midden-Oosten moet gaan spelen;
 - 4° het voorstel van resolutie van 17 december 2014 betreffende de erkenning van de Palestijnse Staat door België (DOC 54 0721/001), dat in de Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers door de meerderheidspartijen werd ingediend;
- vraagt de Vlaamse Regering er bij de Federale Regering op aan te dringen de Palestijnse Staat te erkennen als staat en als internationaal rechtssubject op het ogenblik dat het meest geschikt wordt geacht, op basis van onder andere de volgende elementen:
 - a) de positieve impact van deze erkenning zodat een alomvattend politiek onderhandelingsproces tussen Israël en Palestina opnieuw opgestart of ondersteund kan worden;
 - b) de evolutie van het overleg tussen de lidstaten van de Europese Unie en van de inspanningen van de EU om het vredesproces te ondersteunen, met het oog op een definitieve en alomvattende oplossing die de legitieme verwachtingen van vrede, veiligheid en welvaart van zowel de Palestijnse als de Israëlische bevolking respecteert;
 - c) het bestaan van een volwaardige Palestijnse regering met gezag over het hele Palestijnse grondgebied. Bovendien zullen de erkende grenzen van het grondgebied van de staat Palestina die van 1967 zijn en kunnen ze enkel gewijzigd worden na onderling overleg tussen beide partijen.